

Sygn. akt II CNP 131/07

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 września 2007 r.,

skargi A. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku zaocznego

Sądu Rejonowego w Ł. Wydział Gospodarczy

z dnia 18 stycznia 2006 r., wydanego w sprawie

z powództwa A. G.

przeciwko A. W.

o zapłatę 19.237,39zł,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy wyrokiem zaocznym z dnia 18 stycznia 2006 r., sygn. akt XIII GC .../05, zasądził od pozwanej A. W. na rzecz powódki A. G. kwotę 19.237,39 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 marca 2005 r. oraz 3.861,70 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwana wniosła o stwierdzenie niezgodności z prawem wskazanego wyżej prawomocnego orzeczenia Sądu Rejonowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem może być wniesiona od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji, jeżeli jego zmiana lub uchylenie w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie była i nie jest możliwa. W wyjątkowych wypadkach, określonych w art. 424¹ § 2 k.p.c., skarga jest dopuszczalna pomimo nieskorzystania przez stronę z przysługujących jej środków prawnych. Dopuszczalność skargi jest wówczas uzależniona od kumulatywnego spełnienia dwóch przesłanek, a mianowicie istnienia wyjątkowego wypadku oraz występowania niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela. Wystąpienie takiego wypadku skarżący powinien - zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. - wykazać w skardze. Ze względu na wyjątkowość powołanego unormowania, przedstawienie tej przesłanki jest elementem konstrukcyjnym skargi.

Skarżąca wymagania powyższego nie spełniła, ograniczając się do ogólnikowego stwierdzenia, że niezgodność z prawem prawomocnego orzeczenia Sądu Rejonowego wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego.

Wypada zatem zauważyć, że spełnienie wymagania określonego w art. 424⁵ pkt 5 in fine k.p.c. polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej argumentacji jurydycznej wskazującej, jakie podstawowe zasady porządku prawnego lub konstytucyjne wolności albo prawa człowieka zaskarżone prawomocne orzeczenie

narusza. Niezbędne jest też przedstawienie, na czym polegała obraza przepisów mających podstawowe znaczenie dla ochrony tych wartości.

Pozwana nie powołała okoliczności świadczących o istnieniu wyjątkowego wypadku w rozumieniu art. 424¹ § 2 k.p.c.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).